

מה מסתור

מאחרי הפיצוץ

בביתה של אלמנתו

של יעקבלה כהן?

כאשר התבונן מיטען חומרי-הנפץ בשעה 2 לפנות-בוקר בשבת האחרון נה ליד דלתה של בטי כהן, היו בדירה רק היא ובנה בן ה-13, דורון. דורון נרדם שעה לפני כן. מאז מות אביו, לפני חודשיים, הוא שקע בעולם פרטי משלו, הסתגר בחדרו והאזין כל היממה למור סיקה.

בהלחה של בטי שככה, כאשר ראתה כי דלת הפלדה-המשוריינת, שהתקין יעקב לה כהן בשעתו, בלמה את הנוזקים.

הבלגיה-מישטרה קבעו כי היה זה מיטען צבאי סטנדרטי, בן 200 גרם, שהופעל באמצעות פתילה-השהייה רגילה. לפחות שני אנשים נדרשו למעשה, האחד הצית הפתילה, והשני החזיק את המעלית בהמתנה.

אשר לסיבות הפיצוץ, מסרו מדליפי ה-מישטרה כי לדעתם שתי סיבות לדבר: לחץ לגביית חוב, ואיום נגד דיבורים מיותרים. נראה כי שתי הגירסות נכונות. לפני שבועיים ביקשה בטי כי אבוא לדירתה בדחיפות. משהגעתי, היתה בפיה בקשה אחת: שלא אפרסם דבר על הנסיון

אותכם אוטומטית לאוייבי העם הסובייטי, עם כל המשתמע מכך, ועם הסכנות הנלוות לברית כזאת!

אחרי-הצהריים פגישה בוועד האולימפי. נאמר לנו באופן חד-משמעי כי אין שום סימן-שאלה לגבי השתתפות ישראל ב-מישחקים האולימפיים, וכי אין לברית המועצות כל כוונה לסלק את ישראל מ-סדרציות בינלאומיות לספורט, ובכך לפ-סול אותה מהשתתפות באולימפיאדה.

הפרטיזן למד עיברית

הצנחתי דאתר קרובת-מישפחה, בת דודה. אין זה קל לתייר לאתר אנשים במוסקוה, מפני שאין שם, עד עצם היום הזה, ספר טלפונים. אבל שירות ה-מודיעין הטלפוני הוא יעיל למדי ובא-מצעותו הצלחתי למצוא את קרובתי.

נדברנו והפיגש מחוץ לבית-המלון. ה-פגישה נרגשת למדי. אני מזכיר לה, ל-ד-בריה, את אבי, שאותו ראתה לאחרונה לפני כ-55 שנה, כשהיתה ילדה קטנה. מזור לפגוש בת-דודה שבצעם מבחינה גילה יכולה להיות אמך. לבת-דודתי אין שום כוונה לעזוב את ברית-המועצות ו-לעלות לישראל. היא היתה שמחה, כמ-ר, בן לבקר אצלנו. אבל היה טעם בביקור כזה רק, אם היה שלום באיור.

היא בעלה למדו הנדסה, עבדו שנים רבות כמהנדסים, ושניהם חיים עתה מה-פנסיה. לשניים בן אחד, שסיים את לימודיו ב-דיו באוניברסיטה, והמכהן כיום כמרצה באחת האוניברסיטות. הם רואים את עצ-מם כחלק אינטגרלי של החברה הסובייטית, למרות העובדה שנשארה להם זיקה יהודית חזקה למדי.

30 בנובמבר

יום הפגישות האחרון. יושב-ראש הישיבה הוא יורי זוקוב, סגן יו"ר ועד-השלום הסובייטי, חבר ה-סובייט העליון ומי שנחשב כפרשן המדיני הבכיר ביותר בברית-המועצות. ניתן להק-בילו לחסנין הייכל בימיו של גמאל עבד-אל-נאצר.

זוקוב מטעים את שאיפתה העזה של ברית-המועצות לגבולות 1967 ונכונותה של מוסקוה לערוב לקיומה של ישראל. את שורשי האיבה ביניכם לבין הערבים ניתן יהיה לעקור אם תסייעו לפיתרון ה-בעיה הפלסטינית, ותבצעו את החלטות אירגון האומות המאוחדות, מסביר ז-יר קוב. "עזרנו לכם בעבר, ונהיה מוכנים לסייע לכם גם בעתיד. אבל עליכם להבין שהסכמי קמפ-דייוויד הם בבחינת נסיגה בתהליך השלום".

בעת ארוחת-הצהריים במלון פראגה מצ-טרף לפגישה גם הנריק זימנוס, יהודי, שהוא כיום אחד ממנהיגי ליטא ונציגה בסובייט העליון. בנעוריו למד עברית ב-גימנסיה העברית בליטא, ובמילחמת-הע-ר לם השניה שימש שם כמפקד התנועה ה-פרטיזנית. זימנוס תומך בעמדותיו של זוקוב, והשניים מבטיחים כי יחולו ש-פור ביחסים שבין ברית-המועצות וישראל אם תשנה ישראל את עמדותיה, ותסכים לפיתרון כולל של הסיכסוך.

אחרי ארוחת-הצהריים וחילופי-מתנות סרנו - נפתלי פדר, יוסי שריה, אברהם מלמד ואני יחד עם המלווה, יורי מיכאליב - למשרד אוביר, שהיא הרשות לענייני הגירה ורישום בברית-המועצות. הגשנו רשימה של 59 איש, הממתינים לקבלת ה-יר תרייציאה מזה חמש עד עשר שנים. ב-י קשנו שאוביר תדון מחדש בעניינים. ב-י קשנו גם להעניק חנינה לנידוני לנינגרד, בנימוק שאם היו נידונים עתה, לפי חוק חדש שנתקבל בברית-המועצות, היה ה-עונש המכסימלי, שהיו צפויים לו, שמונה שנות מאסר בלבד. בעוד שהם נידונו ל-15 שנות-מאסר ויושבים כבר שמונה שנים.

מנהל אוביר, שעימו נפגשנו, הבטיח לנו לטפל בדחיפות בבקשתנו, ולהעניק לה את מירב תשומת-הלב.

אנו שוב באולם הוויאיי-פי, שותים וודי-קה ומשוחחים. דיילת חנינית מלווה אותי לבריוסקה, החנות המיוחדת ללא-מס לתיירים, כדי לגלות שמלאי-הסיגרטים אול, בדיוק בשעה 7 אפנה נוסעים עם מלווינו לכיוון המטוס. לפני כבשיהמטוס אנחנו נפרדים מהם בנשיקות, להוציא כמובן את ח"כ אברהם מלמד, המתנשק מטעמי כשרות עם הגברים בלבד.

האווירה בין כל חברי-המישלחה היתה, עד הסוף, ידידותית ולבבית.

בלשים ליד דלת-ההפדה המפוצצת בדירת יעקבלה מי חייב כסף למי?

דרישתו של דנוך מורה שבעתיים ב-עיני מי שנכח בהלווייה של יעקבלה. ב-ש-עת ההלווייה האשימו ישראל דנוך והבן גידעון כהן את העיתונאים, שהיו במקום, וכימעט היכו אותם על כתבותיהם, שפגעו במנוח. עתה הם מנסים לנשל את אלמנת יעקבלה מרכושה האחרון.

חייב סכומים ניכרים, אולם עם מותו הם מתחמקים מהודאה בחוב. השנתיים האחרונות, שבהן עבר יעקבלה טיפולים רפואיים יקרים בלונדון, כילו את כל הונם, ולמעשה היא נותרה כימעט חסרת-כל. כימעט, כי הונס היחידי שנותר לה ולבנה הצעיר (יעקבלה הדיח את בנו

פיצוץ בקומה

השמינית

הבכור, גידעון, מכל חלק ברכושו, בשל התמכרותו להרואין, וסירב לראות בו בן) הוא בעלות, באמצעות דמי-מפתח, על מיבנה ברחוב הירקון, שבו פועל מועדון הלילה שאנו.

זכות זו על המיבנה שווה כמה מאות אלפי לירות, אך לא יותר.

כאשר היה יעקבלה בחו"ל, בשנים האחרונות, הופעל המועדון על-ידי בנו גידעון ועל-ידי ישראל דנוך. לפני כשנה דרש יעקבלה שהמקום ייסגר, מפני שדנוך וגידעון משתלטים עליו, כאשר סירבו לעשות כן, פנה למישטרה, שסגרה את המועדון, אולם עם מותו נפתח המועדון מחדש, ללא אישור הבעלים החוקיים, שהם כיום בטי ובנה הצעיר דורון.

מייד לאחר ההלווייה התחיל ישראל דנוך בנסיונות להעברת המקום לידי. הוא ביקר בבית האלמנה הטריה, וטרם יבשו דימעותיה דרש כי תעביר את המור עזון על שמו. דרישה זו נמקה על-ידו בכך שהילווח ליעקבלה 40 אלף דולרים, לדבריו, ולא קיבלם חזרה.

כאשר שמעה בטי תביעה זו, התייעצה עם עורך-דינה, אדם פרוסט, שהצהיר כי היא תחזיר כל חוב המוכח בכתב. ישראל דנוך נוכח לדעת כי ביקוריו אינם מועילים.

הטענה כאילו יעקבלה חייב כסף לדנוך נולדה כנראה, אחרי מותו, בשיחות עם יעקבלה עברתי לא פעם על הפינקס בו רשם את החייבים לו, ואת אותם שהוא חייב להם. השם דנוך הופיע יותר מפעם אחת, אך כמי שחייב ליעקבלה. יעקבלה כהן שילם יותר מפעם אחת את הוצאות עורך-הדין של ישראל דנוך (אדם פרוסט), בכל פעם שזה נזקק לעורך-דין, והסכומים היו כבדים. דבר זה אישר גם יעקבלה בעדותו לפני ועדת-שימרון, שרצתה לדעת למי מהלקוחות של אדם פרוסט הוא שילם את החשבון. יעקבלה גם עזר בסכומים כבדים לאחיו של ישראל דנוך, שפתח מיסעדה בניו-יורק.

נות להוציא ממנה בכוח רכוש. ניסיתי להסביר לה כי היא טועה, שכן הפירסום ירתיע את המתנכלים לה, אולם היא דרשה במפגיע כי הפירסום יימנע. מפני שהוא יסכן את חיי בנה. בעיקר חששה פן תדע המישטרה מהו מכל המתרחש, בשיחה תיארה בהרחבה את מר גורלה. מסתבר כי אחרי מות בעלה, שנחשב כאחד העשירים בישראל, לא נותר לה דבר, אמנם מצוייה בדידה רשימת-חייבים לבעלה, חלק מהם

דנוך ואשרי בהזויית יעקבלה למי שיך המועדון?

השכן משה פיין* מי שלח את החבלן?

אחרי שהבטחתי לבטי שלא אפרסם דבר על ההתנכלות לרכושה, פניתי לטוביה אושרי ושאלתי מדוע הוא מסייע למת-נכלים לאלמנתו של יעקבלה. הוא השיב כי אני טועה, וכי ישוחח אתי על-כך בנפרד. מקורבים של דנוך טענו כי לא ייתכן שהפיצוץ יבוא מצידו או מצד רח"מים ואשרי, שכן הם לא יתנכלו לאלמנה. יגאל לביב